

www.narodna.com
www.narodna.comСа редакције и админ.
Којемајска ул. бр. 22.

Лист се дају у администри

— Цена утврђена —

Листа се писма не
премијају. Рукописи се не
враћају.Писма, рукописе, новац
се стапа што се односи
на лист, слати власништву
листа

СТРАЖА

СЛОБОДОДУЧНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Излази сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Борбе око Пшемисла

Пронао покушај

ПЕТРОГРАД 8. дец.

Један велики део гарнизона из Пшемисла покушао је да се пробије управцу Бирче.

Покушај је осуђен и наше се трупе боре под повољним условима.

Какви су?

Аустријски експлозивни метци

У једном свом писму из Ваљева штампаном у лозанском листу, доказује професор Рајс на основу онога што је својим очима гледао по српским болницама, да Аустријанци против Срба употребљавају експлозивне пушчане метке, који су по свом дејству далеко гори од метака дим-ду. Аустријанци се изговарају да су им то митци за обучавање војника, јер при својој експлозији развијају дим, те тако омугоћавају контролу погодака. Али су заробљеници аустријски уверавали да ти метци пре рата никако нису долазили у употребу. По њиховом исказу се метци у пакетима по 10 комада деле стрелцима и подофицирима. У осталом, у главном стручну у Ваљеву има чак и неколико митраљеза, који се пуне таквим метцима. Изгледа да сви пукови немају такве метке, али је то доказано за 78, 96 и 28 пеш. пук. Ти метци носе на својим чаурама аустр. двоглавог орла и пореклом су из држ. фабрике у Велерсдорфу.

Жртве тих експлозивних метака релативно су много-бројне. Само један војни лекар, по чину мајор, имао је у другој рез. болници у Ваљеву за девет дана 117 рањеника од таквих метака.

Дописник се на крају пише на што нам је онда цивилизација, кад се још у двадесетом веку можа служити таквим метцима.

— Упуства за аустријске трупе —

У другом једном свом писму пише како Аустро Угарска води против Србије прави рат за истребљење. Он то тврди јер је својим очима види-

ник вади поједине маркантне одседбе, као да се у села упада с ножем на пушци и на готовс и да се сместа узме неколико таоца из редова свештеника, учитеља и богатих првака, које ће трупе

дочиње повести ћобом За сељаке који се не би затекли код својик кућа вала се известити код оних који су заостали и ако не би хтели дати тражена обавештења, обесити их. Више од три лица не смеју се појављивати у селу у групама, а при сутону не сме нико изаћи из куће. Куће морају до одређеног часа бити осветљене.

Официри и всијница морају строго пазити на сваког становника и не смеју му дозволити да држи руке у цеповима, јер у њему има извесно скривена оружја.

Сваког становника сеоског који би се затекао изван села, а нарочито по шумама, вала сматрати као четника који је негде склонио си оје оружје, а ми немамо времена да га трежим. При најмањој сумњи такве људе веља просто побити.

СКИЦЕ

— Како се зове? —

За време док су Аустријанци као скакавци и гусенице пошли на наш лепи Београд, један господин, који је узео на себе да игра улогу помирљивости, да буде као поредник између двеју страна почeo је да ређа благодети које ћемо добити из руку Аустријанаца, те престаће бомбардовање, добићемо воду, светлост и т. д.

Сав његов говор праћен је речима: „Како се зове?“

Мој сусед, умировљени професор, шануће ми на ухо: „избрао сам, сто пута је казао „како се зове?“

„Сто и један пут,“ одговорио ја.

Пратилата на „Стражу“
стаје један динар месечно.

Монитор Самош

Наш извештај из Н-ша

Један заробљени аустријски маријски официр изјавио је, да је приликом свога преласка на наше земљиште преко моста код саве видео како је аустријски монитор „Самош“ експлодирао, кад је наишао на мину више савског моста.

Писмо из канала

Каналација

Објећао сам вам да писати писма из „станова“ у којима сам станововао за време аустријске окупације у Београду. Ти „станови“ нису били баш тако добри али истински нису ме ништ ни коштали. А што се тиче хигијенских услова, то најбоље знају да кажу груди и глава. Па ипак морам признати да су ми били верни савезници, нисам никад поумњао у њихову верност.

Али канал! Какав ли је то сила? упитајете се.

Одличан и најпространији! Уђе се негде тамо код Електричне фабрике а ивиће се на Теразије. Дугачак да га

Бог поживи имало је еста и за „корзо“. Понео сам два ћебета једно за простирику а друго за покривање. Једно мало фенерче било ми је десна рука једно што ми је осветљвало тако „простор“ стан а друго с тога што ме је до некле „загревало“.

Слан страх од Аустријских варвара, који нам је не престано био у памети, зајдјао нам је велику врућину па нисмо толико ни марили за топлотом. Главна је ствар била сакриги се и од свакога крити своје место становија, јер у Аустрији се сматра да сваки човек представља два шпијуна. Управо је не знам како се сматра али, да ја сматрам и ценим, да у Аустрији сваки човек пад ставља два шпијуна то је тачно.

Помишљао сам и на то ако се нешто Аустријанци се

те на гурну, са оним њчошим перјанцима, у канал?

Али сам био при том уве- вен да неће смети да улазе у канал због бомби пошто се они ужасно плаше од бомби и комита. И на тај психолошки момент заснивао сам своју одлучност. И да видате нисам се преварио.

Говорили су ми да су Аустријанци фини и интелигентни људи ама, ја сам баш због те њчове интелигенције и финиће, спремио себи блатовремено одступницу у канал. Помишљао сам у себи: боље је да се ја појлачим у реду, док ме непријатељ не узнемираша него да га чекам па да после заглавим у неку мајорску шаторницу. А после тога у овој општој бежавији досвољено је да се то учи- и из „стратегских“ разлога, јер канализација је била најсигурија неутрална зона. Истина осећао се слан

Ухваћен разговор

— Извештај из Ниша —

Ниш 8 дец.

Приликом нашег наступања ка Београду ухватили смо ове разговоре на непријатељској телефонској станици у Кијеву:

1) Наређује се команданту 8 корпуса да предузме напад. Командант одговара да су његове трупе противне наступању и да са себе скida сваку одговорност.

2) Наређује се трупама да баце све у Саву, што се при одступању не може спасити. Између штаба 3 дивизије 17 корпуса бригаде чује се свађа и препирка око одступања и извештају да су многи официри ранијени.

3) Један командант извештава да је два српска напада одбио, али да српске трупе у масама надиру на коти 324 (Торлак). Одговарено му је да ће му се хитно послати у појмање 4 и 17 пук.

На Висли

— Званичан извештај —

Петроград, 8. децембра.

На десној обали Висле, код Добрзина непријатељ је одбијен артиљериском в тром и пријеђен да нагло напусти острво у Висли, колеје био заузет и да дигне мостове.

Борбе на Бзури почињу да се развијају. Извршили смо неколико напада против Н. м.ца у том пределу.

Службене лажи

— Вауччи „Френден Блат“ службени орган аустро-угарске владе доноси интервју бившег артиљерског посланика у Српском двору па између осталог вели и ово: „Што се тиче борбе у Србији, мора се признати, да среће чете које се боре са нашим четама по свом квалитету и камо надашују наше трупе, Али исто тако, мори се признати рад нашег фелдцаг-мајстера Погојека, који са војном силом која му је стајала на расположењу и постигао овај успех. Заузете Београда је природна последица јужних и југоисточних операција, па је због тога од осбитог значаја, с тога ће ускоро и остало српско бити испражњено.“

Кад је од осбитог значаја заузете Београда, зашто сте га напустили? И шта ће тек с дњихове олужбене новине донети, кад су овако силне батине добили. И то је сигурно природна последица. Или су те батине биле од осбитог значаја.

Смрад, но све се то губило дрији, помисли да ме Аустријани не грабну. Па и сам јам је ишао на руку. Јер је од некуда падала јака гућа, Зар Аустријанци да уђу и ако јаој, што би било и спирање карака. Ко зва где је заглавија канал; но пошто сам „јака“ грађа, човек од 54 киле, то би „маршру“ била по прилично велика.

Ипак — пре бих допустио да ме удави кишница него да ме аустријски жандар испитује: „Ти си Петров државац, гладнице Српске, разбојници и т. д. Кад бих знао да ме одмах убили па и Боже помози или они су гори његово швапски инквизитори! Премишљајући тако, убијам досаду која нас је окупираја. Таман сам се сагнуо да нешто прибележим што сам живе видео, кад наједнпут зачује се кораци из далека.

Шта је сад? помислих у себи. Да ли је то сан или

јава? Ко то може бити? Ноге ми почеше да кљеају, срце убрза сјој ход а пред очима ми се указују разне слике и контуре. Не, не! То је немојаш, јаој, што би било и спирање карака. Ко зва где је заглавија канал; но пошто сам „јака“ грађа, човек од 54 киле, то би „маршру“ била по прилично велика.

И ако је било наређено да се оружје преда ја сам задржао две бомбе, једну сам захватао у земљу а другу сам стално носио уза се. Злате, све због тога што су Аустријанци фини људи. Бомбом да рукујем хвала Богу знао сам одлично јер сам читав век провео у „гњезду бомбашком“. За сваку сигурност одмах сам одшрафио оно капче и држао бомбу „на готовс“, само је требало да треснем чекићем по оној каписли и ствар би била готова.

Али, видевши да се свет-

У Галицији

— Наш извештај —

Петроград, 8. децембра.
У Источној Галицији на левој обали Дунајаца, ноћу између 4 и 5. децембра заробили смо 1000 војника који припадају кемачкој дивизији, која се бори у овом пределу.

Са мора

— Бомбардовање енглеских вароши —

Адмиралитет јавља да су немачки бродови бомбардовали енглеску обалу и гри отворене пристаниште Скарборуџ, Хартлпол и Јорк.

Чим је јављено за присуност непријатељских лађа, одмах је једна енглеска ескадра отпловила и гокушала да им спречи повратак, али се немачке лађе повукоше што су брже могле, у чему им је помогла и густа магла.

— У турским водама —

Једна руска ратна лађа задржана је код Керасунда у турским водама, брод „Дринити“ који припада немачкој линији „Левант“. Тај брод је пловио са угашеним сигналима. Погашто је утврђено коме припада, са руског брода је неређено да сви путници са параброда сиђу. Само су се два турска официра и 12 војника покорила. Тада је са руског брода отворена артилериска ватра на немачки параброд, на коме су се појавили метци, ракетле и пожар који је изазвала експлозија казана.

— Пропаст „Бетанен-а“ —

Аустријски брод „Бетанен“, који служи за обуку маринских официра, наишао је на мину у Јадранском Мору и сви к ји су били на броду погинули су.

Дарданеле

— Бројно стање француско-енглеске ескадре —

Извештаји из Атине гласе да се француско-енглеска ес-

кадра, која блокира Дарданеле састоји из 6 дреднота 4 енглеска и 2 француска), 4 енглеске и 3 француске крстарице, 2 француске лађе које полажу мине, 8 енглеских контраторпиљера, француски торпиљера и подводних лађа и многобројним транспортним лађа. Ескадром командује адмирал Компаге.

Свете жртве

— За срећу и величину своје отаџбине положили су своје животе —

Тодор, — Тоша Франтлић, пешад. мајор, командант батаљона, јуначки погинуо 25 новембра.

Светозар С. Костић, пешад. мајор, командант батаљона.

Бранко — Брана Аманацковић, резервни арт. ппоруч. (студент Логанског Универзитета).

Љубомир Н. Нагдановић, пешад. капетан, командант батаљона.

Божа Г. Јовановић, резервни поднаредник, син старог београдског хотелијера Гавре Јовановића, погинуо у последњим борбама са непријатељем бранећи своју отаџбину.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Београдска пошта

Јуче је први пут почела да ради Београдска Пошта. Сна писма и пошта која је, пред улазак непријатељске војске, стигле у Београд јуче је раздата својим адресантима. Дакле пошта за Београд почелаје свој рад. А за дана два биће упостављен саобраћај за унутрашњост.

„Руски Цар“

Ресторација и пивница „Руски Цар“ отворена је и ако је ово отворање скопчано незгодама, Г. Влајко Радовић постарао се за добро пиће, јело и услугу те ће публика као и пре бити увек добро услужена.

Наталија и Живојин Будимировић, члан Управе града Београда, извештавају пријатеље и познанike, да је њихово једини дете

Даринка — Бела

Ученица II разреда Женске Гимназије

премијула 16. новембра у Нишу од несреће болести шарлаха. Тело покојнице погребено је у нишком гробљу.

Децембра 1914. год.
Београд.

Шлеског угља

првог квартета динара 7.50 сто килограма без подвова. Може се добити на стоваришту Српске Банке. Стовариште је на Сави (Бара Венеција) Новац се полаже код Српске Банке преко пута гвожђарске радње Ранка Гојевца на Сави.

1-10

ја сам већ трећи дан становници канала?

— Па свеједно му је то; У главноме ми смо сад једномошиљенци и шлаф колеге,

а при том зашрафих бомбу и спустих је на своје место. Мој „шлаф колега“ видевши да је нешто пекљам по рукама рече:

— Је ли то ракија? пита ме је.

Цвеће за аустријанце, рекох му.

— Какво цвеће бога ти?

— Ето па види, рекох му

поглављући бомбу.

— Општина Штадејенс

— Ала се евакуишемо брзо и храбро.

— Добро је Оџаковић, не дај Боже горе а овако се још може.

— Тако смо нас двоје провели овде једну ноћ, оно у анулу је увек ноћ само поса

ту знамо кад је дан и онда излизимо из јајбина. Како ми рече он је 4 дана и 4 ноћи ту пробавио и бога ми сачувас се. Зло да не беше канализације: Зад то једно громко: „Живео канал“ „Живео улак“ код Електричне фабрике“.

У Женеви у Швајцарској установљена је међународна информација агенција за ратне заробљенике и интернирања лица. Адреса је ове агенције: Agence internationale de renseignements pour les prisonniers de guerre et les internés. Genève. (Suisse). На основу тач 4 чл. 11 опште поштанске конвенције, кореспонденција заробљеника или интернирана лица предата пошти непосредно или преко извештајних бироа, ослобођена су плаћања пешчанских такса.